

veszi kezdetét. Csoportokat alkottunk és közkívánatra a tavalyi „részeg szemüveges játék” kezdődött, illetve egy értékeink megővésével kapcsolatos előadást hallgathattak meg a gyerekek. Mikor mindenki végzett, az udvaron egy biciklis

ügyességi verseny kezdődött, ahol még egy segítőnk volt, Szamák László polgárőr személyében. Köszönjük munkájukat, és a rendőrség ajándékait! Mivel nagyon meleg volt, mindenkinek jól esett a jégkrém!

Kedd:

Kedden reggel hét órakor indultunk első buszos, és egyben legtávolabbi utunkra Veresegyházra a Medveotthonba. Példás fegyelmellett túrték a gyerekek a három órás utat, hiszen tudták, hogy pompás élmény vár rájuk. Így is volt, mert a nagy területen kialakított pihenőparkban lustálkodó macik, akik békésen nyalogatták a hosszú fakanálról a mézet, nagyon aranyosak

voltak. Kedvenceim a mosómedvék szintén! A farkasok is szépek, gondozottak. Szarvast és teknősöket is láthattunk. Miután kibarangoltuk magunkat mentünk ebédelni, ami finom, frissen sült csirkemell, sült burgonya és rostos ivólé volt. Ebéd után jutott még játékra is idő a játszótéren. Bizony „elültek a verebek” mire fél hétre hazaértünk, de megérite!

Szerda:

Szerdán először eredményhirdetés volt, majd kiosztottuk a Mihály Emma apukája által hozott őszibarackokat. Köszönjük szépen az ajándékot! Kilenckor indultunk Szolnokra, a REPTÁR-ba. Tavaly ősszel nyílt meg ez a látogatóhely, nagyon ajánlom a megtekintését mindenkinek, mert Közép-Európában egyedülálló. Különösen a fiúk tetszését nyerte el a rengeteg repülőgép, katonai eszköz, interaktív dolog, na és a kalandpálya kipróbálása. Ebédünk a McDonald's-ban volt, itthon pedig fagyiztunk.

Csütörtök:

Csütörtöki napunknak a „Kunmánia” címet is adhatjuk, hiszen Karcagra látogattunk el, ahol szűkebb pátriánk, a kunok világával ismerkedtünk meg. Először a Győrffi István Nagykun Múzeum kiállítását tekintettük meg, ami nagyon gazdag és felöleli a kun népcsoport őseinek kultúráját és életét. Történelmi tanulmányaikban vagy már tanultak róla, vagy majd fognak

arról, hogy a Kis- és Nagykunság az 1239-ben a IV. Béla magyar királytól menedéket kért, majd bebocsátást nyert keleti népről, a kunokról kapta a nevét. Számtalan emlék őrzi a hagyományokat Kunhegyesen is, például kunhalmok, utcanév, hímzés, kipszak íjások, kun Miatyánk, stb. Miután „agyilag” felfrissítettük tudásunkat, testileg is megtettük ezt, hiszen az Akácliget Strandfürdőben fürödtünk. Ebédünk a strand melletti Akácliget Étterem „korlátlan” fogyasztásával igazi habzsi-dőzsi volt. Legalább 18 féle étel, leves, köret, saláta közül választhattunk. Egy feltétel volt, hogy mindig üres legyen a tányér, mikor az új adagért megyünk. Köszönjük Szatmári István tulajdonos-séf úrnak és csapatának az ebédet és az ajándék jégkrémet is!

Péntek:

Sajnos elérkezett a péntek, táborunk utolsó napja. Sok gyerek szájából hangzott el: „de kár, hogy vége!” Persze, ez a nap is jól indult, hiszen a kunhegyesi strandra gyalogoltunk ki egy nagy peregcel. Remek volt az idő és jólesett a strandolás. Tízórára sült krumplit és jégkrémet kaptak a strandolók, majd

vissza indultunk, hiszen Pici bácsi, táborunk állandó séfje (már majdnem „Michelin csillagos”!) főzte a paprikás krumplit, ami megint isteni finom volt. Ebédünkre a koronát a nyolc hatalmas dinnye tette fel, amit Varga Krisztiántól és feleségétől, a „Vitaminsarok” tulajdonosaitól kaptunk ajándékba. Köszönjük mindannyiuknak, és a gázpalackot is Szabó Zolinak, meg Jóvérné Erzsikének is az ebéd előtti előkészületeket.

Köszönöm kollégáim munkáját is, folyt. köv. jövőre! Már szuper terveink vannak!

Kunné Pádár Gyöngyi
táborvezető
Református Általános Iskola